

ARTISTIEK EN ZAKELIJK VERSLAG OEROL 2008

Stichting Terschellings Oerol Festival
Zuid Midslandweg 4 Terschelling-Midsland

oerol

INHOUD

Inleiding	2
Theatervoorstellingen	2
Muziekprogramma	4
Straattheater	5
Bonnefooi	6
Beeldende kunst	6
Sluiting	7
Fondsen en sponsoren	7
In Situ	8
Media-aandacht	8
Vrienden	9
Bezoekers / economische impact Oerol Festival	9
Waardering	9

INLEIDING

Oerol is een locatiegericht theaterfestival dat jaarlijks in juni plaatsvindt, in 2008 van 13 tot en met 22 juni. Tien dagen lang het eiland als podium voor locatietheater, straattheater, beeldende kunst, muziek en diverse cross-overs. Op 70 locaties zijn schuurtjes, strand en duinpannen de inspiratiebron én het decor voor kunstenaars uit binnen- en buitenland.

In 2008 stond het tiendaagse festival in het thema van tijd onder de titel 'Het eiland van de vorige dag'. De titel is ontleend aan een boek van Umberto Eco, dat handelt over een drenkeling op een gestrand schip op de 180° lengtegraad, de datumgrens genaamd. Langs die lijn wordt de aarde als het ware in tweeën gedeeld. In theorie betekent dit dat je op dat punt van vandaag naar gisteren kunt kijken of van vandaag naar morgen. De roman is een pleidooi voor de mogelijke wereld; de wereld van verbeelding waar Oerol zich graag aan spiegelt. De tijd als bron van poëzie. Voor veel mensen is een eiland enigszins tijdloos, zodra je op de boot stapt, raak je de tijd een beetje kwijt. Ook over die beleving van tijd ging dit jaar het Oerol-festival.

ROBERT WILSON, THEUN MOSK EN BOUKJE SCHWEIGMAN – WALKING
FOTOGRAAF: ANNE ZORGDRAGER

Tijdens het festival vonden er 665 voorstellingen met kaartverkoop plaats, verzorgd door 47 gezelschappen. Ruim 100.000 kaarten werden verkocht. Daarnaast was er een groot aanbod van voorstellingen en projecten die vrij toegankelijk waren: circa 120 muziek optredens, 180 straattheater optredens en een 15-tal beeldende kunst projecten. Naast de reguliere programmering was er een randprogramma met talkshows. In 2008 was er een speciaal professionals programma, dat ook voor publiek gratis toegankelijk was.

In het kader van het festival als 'zorgvuldig georkestreerde totaalbeleving' lag het artistieke accent op de projecten die speciaal voor Oerol ontwikkeld zijn:

- De werkplaatsproducties en productieplatform projecten met onder andere de spannende audiotour Spotters van Judith Hofland en het op het wad gespeelde De Onnoembaren van Jellie Schippers. Maar ook het prestigieuze Walking project van Robert Wilson, Theun Mosk en Boukje Schweigman en de internationale coproducties Time Project en Isola bianca Flux van Theatre du Centaure.
- Daarnaast lag de focus op het programmeren van inhoudelijke voorstellingen van hoge kwaliteit zoals de noces/svadebka/de bruiloft van WALPURGIS, de Roovers / Het SPECTRA Ensemble en Priemgeval van Theater Artemis.
- Het landschap stond verder centraal in de beeldende projecten Het 'verdrongen' dorp van Compagnie KAIET en OPDRIFT van SLEM.
- In het muziekprogramma is een bewuste keuze gemaakt voor een avontuurlijke 'jonge' programmering die aansluit bij de actuele ontwikkelingen binnen de muziek.

THEATER- VOORSTEL- LINGEN

Onder artistieke leiding van Joop Mulder en Kees Lesuis is voor Oerol 2008 gestreefd naar een balans tussen 'scherpe' voorstellingen – waarbij van het publiek een actieve intellectuele of emotionele inspanning wordt verwacht – en bijzondere, fantasieprikkelende producties. 'Cross-overs' nemen een steeds belangrijkere plaats in: combinaties van theater, muziek, dans en beeldende kunst. Het programma bevatte een belangrijke internationale focus met een veertiental internationale (co)producties, zoals Les Cauchemars de Toni Travolta van Gran Reyneta: een 'petit comédie musicale' in samenwerking met Royal de Luxe. Uit Nederland kwamen vooral de jonge talentvolle theatermakers. In het kader van de werkplaats en het productieplatform ontwikkelden ze voorstellingen op bijzondere locaties op het eiland. In totaal gingen circa 20 nieuwe voorstellingen op Oerol in première. Oerol was ook dit jaar weer een belangrijke broedplaats en kraamkamer voor nieuwe theaterproducties. Het betaalde programma bevatte 47 theatervoorstellingen. Een selectie:

**Robert Wilson, Theun Mosk en
Boukje Schweigman - Walking**

Van de rustige kraamkamer, de Waddenzee, maakten bezoekers een wandeltocht over land richting de onstuimige Noordzee. Onderweg passeerde men architectonische installaties. Door een spel met vertraging en waarneming openbaarde niet alleen het landschap zich in al haar facetten, maar werd de wandelaar ook geconfronteerd met zijn eigen belevingswereld. Een vier uur durende, intense ervaring op het snijvlak van beeldende kunst, landschapskunst, architectonische vormgeving en live arts.

Met de steun van het Prins Bernhard Cultuurfonds, het VSBfonds en het NFPK+

**WALPURGIS/de Roovers/Het SPECTRA
Ensemble - de noces/svadebka/de bruiloft**

Iedereen kwam samen in restaurant Andronov voor de bruiloft van Nastasja en Fetis. Van liefde of pril huwelijksgeluk leek geen sprake: de haring en het brood zijn zuur, de verlichting liet te wensen over, de bruid deed de hele avond haar mond niet open en de generaal liet op zich wachten. Net toen het feest helemaal uit de hand dreigde te lopen, riep iemand om muziek. Werd het dan toch nog gezellig? WALPURGIS, de Roovers en Het SPECTRA Ensemble sloegen voor deze voorstelling de handen in elkaar. Twee Russische bruiloften werden een groot feest. Tsjechov en Stravinsky zaten samen aan de bruidstafel, het publiek schoof mee aan. Deze openingsvoorstelling was een goed voorbeeld van de kwaliteit en originaliteit die Oerol nastreeft. Een bijzondere cross-over van straattheater, klassieke muziek en opera.

Met de steun van Prins Bernhard Cultuurfonds, NFPK+, IN SITU en de Zomer van Antwerpen

WALPURGIS/DE ROOVERS/HET SPECTRA ENSEMBLE -
DE NOCES/SVADEBKA/DE BRUILOFT
FOTOGRAAF: ANKE TEUNISSEN

Théâtre du Centaure - Isola bianca FLUX

In het nachtelijke donker stond in het licht van de koplampen onbeweeglijk een vrouwelijke centaur. Daarna verdween ze in galop. Er volgde een ballet van zwarte paardenhalzen tussen de witte lakens. Théâtre du Centaure bracht vorig jaar het stemmige Cargo en werkte tijdens het festival in 2008 op Oerol aan een nieuw project: FLUX. Isola bianca was hiervan een voorstudie. Een openlucht-laboratorium en een reisverslag in één.

Mede mogelijk gemaakt door NORMA Fonds, IN SITU, Cultures France en la DMDTS

**Time Project (Snö, Mitsoura, Palyrria,
Familha Artús) – TIME PROJECT**

Kan men dansen als de tijd stil staat? En zo ja, hoe lang? En zou het zonder tijd iets uitmaken wie men tot nu toe was? Time Project probeerde de tijd een halt toe te roepen. Vier tot de wereldtop behorende folkbands uit verschillende regio's van Europa omringden het publiek. Muziek stroomde uit alle windrichtingen in combinatie met een video-installatie van Ania Harre. Ontwerp en muzikale leiding was van Matthias Loibner terwijl Jos Thie tekende voor de regie. Een totaalervaring voor de zintuigen, die in de 10 dagen van het festival circa 6000 betalende bezoekers trok. Deze co-productie reisde na Oerol door naar het La Strada festival in Graz (Oostenrijk).

Co-productie met La Strada, mede mogelijk gemaakt door IN SITU en de European Commission (Culture 2000) en Stichting Plattelânsprojekten

Compañía de Paso – Un horizonte cuadrado

In de voorstelling werd een beroep gedaan op de verbeelding van de bezoekers. Zeven in de nok van een in het veld opgestelde trapeze. Aan schommels en touwen verkenden zij de ruimte die hun wereld scheidde van de aarde. Met poëtische bewegingen die hen soms samenbrengen en dan weer uiteen drijven. Een spannende choreografie in de lucht, waarbij gracieus en grote fysieke inspanning hand in hand gingen met een gedegen timing.

Mede mogelijk gemaakt door Oxfam Novib

Judith Hofland – Spotters

In het vlotte, onderhoudende en goed getimede Spotters kregen Oerolgangsters een grote witte koptelefoon op het hoofd en een mp3 speler in de hand gedrukt. Geïsoleerd van hun omgeving liepen de deelnemers door West-Terschelling. Een vertederende audio-tour door het dorp en omliggende duinen. Een klein meisje vertelde een spannend verhaal over haar opa. Ondertussen waren er geheime boodschappen door te geven en was de opgave niet te verdwalen. De tocht zat vol verrassingen, was prachtig vormgegeven en bleek uiteindelijk een stuk minder onschuldig dan gedacht met een einde in een soort 'Big brother is watching you' controlepost. Spotters was een geslaagd product van de werkplaats 'Atelier Oerol', waarmee interessante jonge theatermakers een belangrijke plaats kregen op het festival. Hiermee drukten zij een belangrijk stempel op het karakter van Oerol.

Mede mogelijk gemaakt door Provincie Fryslân en VandenEnde Foundation

Compagnie KAIET – Het verdronken dorp

Van een voorstelling in de traditionele zin van het woord was geen sprake, er zijn nauwelijks acteurs te zien, er ontvouwt zich niet direct een verhaal. Van het publiek werd verwacht om zelf op ontdekkingstocht te gaan – er was wel een vertelling. Het verdronken dorp was een geconstrueerde archeologische opgraving die dermate realistisch oogde dat een groot deel van de bezoekers bereid was erin te geloven. Wie de opgraving betrad, kreeg een veiligheidshelm en –hesje aangemeten en mocht daarmee het 'gevaarlijke' terrein op. Een voormalig eilander dorpje was bedolven onder een dikke laag zand: alleen de schoorstenen en elektriciteitsmasten staken erboven uit. Authentieke borden gaven bezoekers quasi-wetenschappelijke informatie met veel inhoud 'tussen de regels'. Alleen wie ze op de juiste manier rangschikte, kreeg inzicht in de onderliggende liefdestragedie.

COMPAGNIE KAIET – HET 'VERDRONKEN' DORP
FOTOGRAAF PIETER CRUCQ

Jellie Schippers – De Onnoembaren

Jellie Schippers toonde lef met haar oogstrelende productie De Onnoembaren. Zij mocht bij hoge uitzondering een schip laten droogvallen op De Kleiplak onder West-Terschelling en er een voorstelling maken. Het publiek zat op bankjes met de voeten in de waddenblubber en keek naar een eenvoudig, traag gebracht verhaal over de liefde tussen een blinde schipper en een dove zeemeermin.

Mede mogelijk gemaakt door VSBfonds

JELLIE SCHIPPERS – DE ONNOEMBAREN
FOTOGRAAF: GEERT SNOEIJER

MUZIEK-PROGRAMMA

Dit jaar droeg de muziekprogrammering de signatuur van programmeursduo Marcel Haug (Metropolis, Raymann is Laat) en Harry Hamelink (onder ander Motel Mozaique), beiden met een neus voor opkomend talent. Zo speelde ondermeer DJ-collectief Ghettablaster op het Groene Strand met 'baile' funk, electro en pop. Grote Prijs-winnares Leine speelde haar jazzy, zelfgeschreven nummers. De Oostenrijkse bigband Fatima Spar und die Freedom Fries bood een bonte mix van stijlen, met Oost-Europese en Balkan-invloeden. Een theateraal optreden, met kostuums en een excentrieke frontvrouw.

De Westerkeyn had dit jaar bijzondere vormexperimenten, zoals mobiel radiostation Radio Barkas, vanuit de gedachte een huiskamerfeestsfeer te creëren. Radio Barkas zond uit via kleine transistorradiotjes. Een spannend, nieuw fenomeen. Oerol-veteraan DJ Swoolish

versterkte de sfeer met bossa nova, swing en bigband vanuit haar 'roodfluwelen boudoir'. El Pino & the Volunteers wilden een back-to-the-roots gevoel, dicht bij het publiek. Met een andere bezetting en een nieuwe plaat op komst, was Oerol de uitgelezen kans voor hen om in te spelen. KAL zorgde voor een feestelijke act door de combinatie van rockabilly, drum&bass, bhangra en tango.

RADIO BARKAS

De bekende Belgische band Zita Swoon – eerder te zien op Pinkpop, Lowlands, Rock Werchter en het Holland Festival – maakte dit jaar eindelijk zijn debuut op Oerol en paste zeer goed binnen het festival vanwege het theatrale karakter van de band.

Bijzonder in het totaal was de tweedaagse stop van het Chileense Sol y Lluvia tijdens hun internationale tournee vanwege hun 30-jarig bestaan. De band bood een mengeling van dansbare beats en maatschappijkritiek die de mestizorockers kenmerkt. De politieke folkachtergrond vermengde Sol y Lluvia met Amerikaanse seventies rockinvloeden, organisch aangevuld met invloeden en geluiden uit alle gebieden waar ze in de loop der jaren speelden.

Vertrouwd geluid kwam ondermeer van de Ketterse Fanfare, band van André Manuel en van flamenco grootheid Flaco Jimenez. Op de rest van het eiland was ondermeer muziek te horen vanaf Oerols Reizend Podium – gesponsord door Nomad – bijvoorbeeld van het Rotterdamse ensemble Convoi Exceptional: up-tempo met veel Afro-invloeden. André Manuel was ook daar te zien, niet met zijn band, maar samen met de zanger van de Nits, Henk Hofland. Harry Hamelink en Marcel Haug hebben hun programma niet alleen op de vertrouwde podia van Westerkeyn en het Groene Strand gepresenteerd, ook waren bijzondere optredens als van de Nits in het intieme en kleinschalige bostheater onderdeel van het muziekprogramma.

STRAAT-THEATER

Van oudsher speelt het (gratis toegankelijke) straattheater een belangrijke rol in de beleving van het publiek. Straatartiest Lee Hayes – vroeger jongleur, daarna performer en tot slot organisator van ondermeer de European Juggling Association en het Oranjeboom Straatfestival in Rotterdam – zorgde dit jaar voor de programmering van het straattheater. Een kleine 30 groepen afkomstig uit alle delen van de wereld zorgden op de festivalterreinen en in dorpen voor een levendige sfeer. Enkele opvallende acts waren:

Bilbobasso uit Frankrijk met een geraffineerd en sensuele pyro-act gespeeld op de Argentijnse tango en de verleidelijke, in het rood geklede dames van La Guardia Flamenca, die met flair en verve (en castagnetten) het publiek met hun voorstelling Anda la Banda naar zuidelijke sferen bracht.

BILBOBASSO – A FUEGO LENTO FOTOGRAAF: JONAS HOL

Interessant waren de shows met een dunne scheidslijn met de werkelijkheid, zoals De Tornado Dragon van MartHal'tentatief, zij stonden met een marktkraampje een superieure stofzuiger van Chinese makelij te verkopen en lieten de mensen even geloven dat het echt was. Een kleine, onverwachte voorstelling over de vooruitgang en over geloven en willen geloven.

Hoewel het publiek het staattheater waardeerde, kwam de door de artistieke leiding voorgestane artistieke vernieuwing binnen dit programmaonderdeel onvoldoende uit de verf. Dit zal een aandachtspunt zijn voor de volgende editie.

BONNEFOOI

Voor de bezoekers zonder plan, die zorgeloos over het eiland wilden zwerven en het toeval lieten beslissen wat de dag bracht maar wel wat wilden zien, organiseerde Oerol een Bonnefooi programma. Deze projecten zijn niet onder één noemer te vangen: sommige neigden naar beeldende kunst, andere meer naar theater. Er waren poppen, er was muziek en er waren bijzonder inventieve ideeën vormgegeven in kleine voorstellingen. Sommige duurden een paar minuten, andere een kwartier. Ze hadden echter één ding met elkaar gemeen: het waren allemaal ervaringen.

Verspreid over het eiland, speelden de voorstellingen meerdere malen per dag. Bezoekers konden gewoon aanwaaien en betalen met één of twee bonnen uit het Bonnefooiboekje dat voor een beperkt bedrag te koop was.

Zo maakte Kees Roorda, schrijver en regisseur, de voorstelling Hondenliefde samen met theatermaakster en poppenspeelster Ulrike Quade. De nieuwe samenwerking kreeg vorm op Terschelling. Het idee was een gesprek met een hond, bedoeld als monoloog, uiteindelijk werd het een dialoog. Hondenliefde ging over afscheid nemen. Afscheid van het land, de herinneringen aan dat land en de personen die er achterblijven. De locatie was een boerenschuur, zonder kunstlicht, zonder geluidseffecten, alleen wat de locatie gaf is gebruikt. Minimaal bleek heel veel te zijn.

De diversiteit van de Bonnefooivoorstellingen was groot. Neem bijvoorbeeld Luchtkooi: een beleving van de wereld op z'n kop. Met een koptelefoon luisterend naar allerlei geluiden volgden de bezoekers met behulp van een spiegel een rode lijn, staand op het plafond. Een orgie van zintuigen waarbij ogen zich buitengesloten voelden. Men stond continu op het verkeerde been. Het was een kwestie van vertrouwen dat het goed kwam.

Op de dijk, grofweg tussen Halfweg en Hee, lag een bootje van wrakhout, aangespoeld tussen de schapen. Het leek in elkaar getimmerd van drijfhout en scheepstouw; een tenger boompje groeide op het voordek. In dit bootje was echter een fascinerend en poëtisch 'begraven' verhaal naar boven te halen. Om alles te weten te komen, moest de bezoeker echter wel de handen een klein beetje uit de mouwen steken en op wetenschappelijk onderzoek gaan. Schokland & ik was een

interactieve Bonnefooi voorstelling, gemaakt door radioschrijver en geluidskunstenaar Bente Hamel en interactieontwerper Antonio Consilvio.

Er was veel belangstelling voor de relatief kleine Bonnefooi projecten. Hierdoor onstonden er rijen waardoor de wachttijd op verschillende plekken een half uurtje tot soms wel een uur bedroeg. Het weerhield vele bezoekers er niet van toch in de rij aan te sluiten. De formule bleek op zich een succes, maar de doorstroming bij de projecten zal in een vervolg sterk verbeterd dienen te worden.

BEELDENDE KUNST

Hoewel beeldende kunst traditiegetrouw een belangrijk onderdeel van Oerol is, vormt het ontbreken van een structureel budget hiervoor een belangrijk obstakel voor de verdere ontwikkeling ervan. In 2008 is een proef gestart met een samenwerking tussen Oerol en de Centra voor Beeldende Kunst (CBK) uit Dordrecht en Rotterdam, als onderzoek naar een partnerschap voor langere termijn om meer kwalitatief hoogstaande beeldende kunst te laten zien. In overleg met de artistieke leiding van het festival droegen beide CBK's elk drie kunstenaars voor en hadden voor hen een werkbudget beschikbaar gesteld. Oerol leverde de festivalexpertise met een bijzonder podium, een groot internationaal publiek, publiciteit en praktische ondersteuning bij de uitvoering van de werken.

Zo was er in dit kader het interactieve kunstwerk Dune van Daan Roosegaarde te zien. Hij gebruikte de nieuwste ledverlichtingstechniek om een veld van artificieel duingras te creëren in de Bessenschuur. Het 'duingras' lichtte op als reactie op bewegingen en geluiden van de bezoekers. Tonio de Roover vormde met zandzakken fictieve ruïnes in het duinlandschap van de Formerumer Heide. Deze 'kamers' werden al snel door het publiek als reële verblijfsruimtes in gebruik genomen. Op het centrale festivalterrein Westerkeijn zorgde de Fietsfactory voor een levendige uitwisseling van toegepaste kunst en het publiek. Daarnaast was Villa Zebra uit Rotterdam betrokken bij het opzetten van een educatief programma dat een integraal onderdeel vormde van de beeldende kunst programmering.

Net als voorgaande jaren, was ook Stichting Landschapskunst En Meer (SLEM) aanwezig. Het kunstwerk OpDrift bestond uit tweehonderdvijftig stalen metershoge silhouetten waarin uitspraken over de tijd via lasertechniek zijn uitgespaard. Tijdens de tien dagen van het festival verplaatsten bezoekers en spelers de groep silhouten over het strand, in gestaag tempo van het oostelijk deel van het eiland naar het westen. Achterwaarts als een tegen draadse beweging naar de toekomst. Van dit project is een documentaire gemaakt.

SLEM – OPDRIFT FOTOGRAAF: ANKE TEUNISSEN

SLUITING

Traditiegetrouw zou het festival afgesloten worden met een slotspektakel. De eilanders krijgen dan hun eiland weer 'terug' en de Oerolgangers kijken nog even terug op het 'eiland van de vorige dag'. Het plan voor de afsluiting was veelbelovend. Artistiek directeur Joop Mulder koos in samenspraak met de deelnemende kunstenaars en muzikanten voor het creëren van een bijzonder tijdsbeeld op de eindeloze vlakte 'de Noordsvaarder', de zandvlakte die de noord-westhoek van het eiland markeert. Theatermaker Jos Thie nam de regie op zich.

De 'wandelende sculptuur' bestaande uit 250 ijzeren silhouetten, van SLEM was een van de ingrediënten van de sluiting. Het festival zou op de Noordsvaarder eindigen met een spectaculair slot, waarbij de silhouetten in een bijzonder licht (Bengaals vuur) zouden worden gezet door de Franse vuurwerkspecialisten van Art Éphémère. Een reusachtige houten pop gemaakt tijdens het festival door studenten van de internationale theateropleiding la Fai Ar maakte ook deel uit van het decor. Voorafgaand aan de finale zouden de Friese fadozangeres Nynke Laverman en de Friese percussionist Sytze Pruiksmā een speciale muzikale bijdrage leveren. Zij zijn momenteel de meest getalenteerde en ook in het oog springende muzikanten

van Friesland en hebben al jaren een sterke binding met het Oerolfestival. Ook wist Oerol de vermaarde Spaanse flamenco-gitarist Paco Fernandez te contracteren om met een speciale formatie de slotavond te openen en in de finale met een duet met Nynke Laverman het spektakel af te sluiten.

Qua opzet kon deze slotmanifestatie vergeleken worden met het openingsproject van 2006 (met de Sirenes, de trombones en het vuurwerk). Hierin was er ook sprake van een speciale geregisseerde gelegenheidsvoorstelling samengesteld door diverse artiesten en gezelschappen. Zodoende paste deze afsluiting, waar wederom een groot publiek deelgenoot van had kunnen zijn, in de rijke traditie van het festival.

Harde wind als spelbreker

Ondanks dat alles en iedereen klaarstond – van podium, aankleding, vuurwerk tot artiesten, publiek en organisatie – moest de afsluiting van de 27e editie van het Terschellings Oerol Festival op het allerlaatste moment worden afgelast door te harde wind. Door deze aanzwellende storm kon de veiligheid voor artiesten, publiek en medewerkers niet meer worden gewaarborgd. In een festival van natuur en cultuur spelen de onvoorspelbare elementen altijd een belangrijke rol. Vaak zorgen weer en wind voor de mooiste momenten in de beleving van het festival maar de elementen blijven ontembaar: de natuur regeert.

Grote dank is verschuldigd aan Stichting Dioraphte, de NAM en het NFPK+, die ondanks de annulering van de afsluiting hun financiële steun handhaafden.

FONDSEN & SPONSOREN

Naast OC&W, Provincie Fryslân, Gemeente Terschelling en de al eerder genoemde fondsen (NFPK+, het Prins Bernhard Cultuurfonds, het VSBfonds, de VandenEnde Foundation, Cultures France, In Situ) heeft Oerol ook financiële bijdragen ontvangen van het NORMA Fonds (voor Théâtre du Centaure), Oxfam Novib (voor Compañia de Paso), Stichting Dioraphte (voor de sluiting).

Voor Oerol 2008 kon Oerol opnieuw rekenen op de steun van haar hoofdsponsors Brand, de NAM, Rederij Doeksen en tevens

van haar subsponsors Staatsbosbeheer, de Walvis, NOMAD en Flevodruk Harlingen.

Brand deed in 2008 een speciale handreiking: Oerol krijgt de twee voormalige loodsen van de bierbrouwer bij Kinnum om niet in gebruik. Indien Gemeente Terschelling de bestemming van het gebouw wijzigt, beschikt Oerol daarmee voor het eerst over een permanente binnenlocatie. In de wintermaanden kan Oerol theatergroepen en beeldend kunstenaars uitnodigen om voorstellingen te maken en aan hun beelden te werken. Het biedt verder onderdak aan de werkplaats en het productieplatform, als onderdeel van Atelier Oerol.

ROBERT WILSON, THEUN MOSK EN BOUKJE SCHWEIGMAN – WALKING
FOTOGRAAF: ANNE ZORGRAGER

IN SITU

Oerol is lid van het IN SITU netwerk. Dit netwerk stimuleert de ontwikkeling van nieuwe internationale festivalvoorstellingen en de vertoning daarvan aan het Europese publiek. Van dit samenwerkingsverband is Oerol sinds 2007 kernlid (co-organisator). Oerol was dit jaar de gastheer van het zogenaamde 'Hot House', een workshop die door het Europese festivalnetwerk IN SITU wordt georganiseerd. In het Hot House gaan de artistiek leiders van de diverse festivals in discussie met evenzoveel Europese theatermakers en kunstenaars over hun nieuwe plannen en projecten. Het doel van deze bijeenkomst is om, naast het bevorderen van de artistieke dialoog, ook praktisch en concreet te werken aan nieuwe 'grensverlegende' Europese voorstellingen en projecten. Verdeeld over zes plenaire ochtendsessies presenteren vijftien artiesten / kunstenaars hun projecten, die zeer uiteenlopend van aard bleken te zijn. In de middaguren werden deze projecten in kleinere groepen uitvoerig verder besproken en ondervraagd. Het resultaat was een zeer vruchtbare uitwisseling van ideeën en plannen waarvan enkele in 2008 gerealiseerd zijn, zoals het veelbesproken project Walking van Robert Wilson, Theun Mosk en Boukje Schweigman.

MEDIA AANDACHT

De samenwerking met het NRC resulteerde in het verspreiden van de programmakrant als bijlage bij de krant aan circa 60.000 lezers. AVRO en Omrop Fryslân deden dit jaar gezamenlijk en crossmediaal verslag van Oerol. Vanaf zondag 15 juni zond de AVRO dagelijks een televisieprogramma uit op Nederland 2, waarin onder andere een bekende Nederlander (en Oerolkenner) een andere nationale bekende (maar Oerolbeginneling) op het festival rondleidde. Sipke Jan Bousema (o.a. van Opsporing Verzocht) presenteerde. Op Radio 1 wijdde kunstprogramma Opium de uitzendingen van zaterdag 14 en zondag 15 juni volledig aan Oerol, met interviews met theatermakers en live muziekoptredens. Opium was live te horen vanuit het mediacafé op het Westerkeynterrein. Ook de radioprogramma's Wat Nu...? (voor de gelegenheid omgedoopt tot Wad Nu...?) en Nachtdienst besteedden aandacht aan Oerol. Op de AVRO-site waren reportages en gesprekken met bezoekers en makers te vinden. Een speciaal webradiokanaal waaraan ook Omrop Fryslân bijdroeg, verzorgde vanaf 13 juni live Oeroluitzendingen. Op de veerboten van en naar Terschelling waren de speciale Oerol-journaals van Omrop Fryslân te zien.

AVRO VANAF OEROL FOTOGRAAF: HENRY KRUL

Alle onderdelen van het festival – van theatervoorstellingen, muziek, straattheater, bonnefooi-voorstellingen tot het Oerol-gevoel – konden rekenen op aandacht van zowel landelijke als regionale dagbladen. Die aandacht was van een enorme verscheidenheid, net als het aanbod van Oerol. Die verscheidenheid was weliswaar niet nieuw, wel de uitvoering van dat aanbod. Uit de recensies valt te concluderen dat de pers het totaal aan alle veelvuldig crossmediale optredens zag als een buitengewoon zinnelijke ervaring voor de bezoekers, zowel

als collectief op de tribune als ook individuele sensaties op maat. Maar: zonder overgave, geen Oerol-gevoel. De Leeuwarder Courant verwoordde tot slot: "Het Oerolfestival lijkt al met al een nieuwe weg ingeslagen. In de meeste producties worden grenzen geslecht: tussen landen, culturen, mensen, speelstijlen en theatergenres. Dat levert soms ongebruikelijk, maar vaak spannend theater op." Een compleet persdossier is beschikbaar.

VRIENDEN VAN OEROL

De Vrienden van Oerol konden genieten van een speciale voorstelling van Gran Reyneta (onderdeel Royal de Luxe): Les Cauchemars de Toni Travolta. Speciale wervingsacties zorgden voor bijna 1.200 nieuwe vrienden, waarmee de vriendenkring van Oerol komt op circa 11.000 vrienden.

GRAN REYNETA – LES CAUCHEMARS DE TONI TRAVOLTA
FOTOGRAAF: ANKE TEUNISSEN

BEZOEKERS / ECONOMISCHE IMPACT OEROL FESTIVAL

In opdracht van Oerol (en financieel gesteund door de Gemeente Terschelling en Provincie Fryslân) heeft Hendrik Beerda Consultancy onderzoek gedaan naar de economische impact van Oerol op Terschelling en in Friesland. Oerol scoort hoog als het gaat om haar merkkracht en de waardering en trouwheid van haar bezoekers. De 55.000 bezoekers blijven gemiddeld meerdere dagen op Oerol en geven op Terschelling ruim 600 Euro per persoon uit aan toegang, vervoer en horeca.

Zonder het festival komt 90% van de Oerol-bezoekers niet naar Terschelling. Bijna 50% bezoekt Terschelling dankzij Oerol ook buiten de festivalperiode en dan vaak met een grotere groep. Van de nieuwe Oerol-bezoekers overweegt 83% om Terschelling nogmaals te bezoeken. Oerol levert zo ook indirect veel geld op voor het eiland. Uit het onderzoek blijkt dat Oerol het enige festival in Friesland is met nationale bekendheid. Oerol heeft een belangrijke publicitaire waarde voor het eiland. Oerol en Terschelling zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Uit het onderzoek werd duidelijk dat Oerol de kaartverkoop nog verder kan verbeteren, zich qua programma en bezoekers moet blijven vernieuwen en daarin de grenzen moet blijven opzoeken. Het complete rapport ligt ter inzage op het Oerol-kantoor.

WAARDERING

Oerol viel dit jaar in de prijzen. Allereerst met de Nationale Uitjtestest. Ter gelegenheid van de introductie van eropuit.nl vond in juni 2008 deze test plaats. Ruim 44.000 mensen onderzochten bijna 1000 uitjes. Uit dit onderzoek is Oerol verkozen tot allerleukste uitje in Nederland en daarmee ook tot het allerleukste festival van Nederland. In de verkiezing van Festival. Startpagina.nl belandde Oerol op de derde plek, na Pinkpop en Lowlands. Tot slot zorgde de innovatieve samenwerking met Brand voor het winnen van de SponsorRingen in de categorie Kunst.

Een nader overzicht van de activiteiten inclusief sfeerimpressies en foto's is te vinden in het archief op de website van Oerol (www.oerol.nl).